

**Oświadczenie złożone
przez senatora Grzegorza Peczkisa
na 84. posiedzeniu Senatu
w dniu 31 sierpnia 2019 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rodziny, pracy i polityki społecznej Bożeny Borys-Szopy oraz do minister przedsiębiorczości i technologii Jadwigi Emilewicz

Szanowne Panie Minister!

W dniu 26 sierpnia 2019 r. zgłosił się do mojego biura senatorskiego pan K.P, prosząc o wyjaśnienie ważnych dla niego oraz jego współpracowników kwestii prawnych w zakresie opłacania składek społecznych przez Polaków w Unii Europejskiej. W trakcie dyskusji ustaliłem, że problem dotyczy opłacania przez polskich przedsiębiorców składek ZUS na terenie Słowacji (w instytucji będącej odpowiednikiem ZUS), gdzie wymagana składka jest wielokrotnie niższa niż w Polsce, i nieopłacania tożsamej składki w polskim ZUS. W rozmowaniu skarżącego prawo polskie tego nie zabrania, a prawo unijne to dopuszcza. Według skarżącego brakuje jednoznacznej wykładni problemów, z którymi zwrócił się na piśmie. Nie posiadam wiedzy w zakresie zadanych pytań i nie podjąłem się wyjaśniania wątpliwości skarżącego. Zwracam się więc z prośbą o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania.

Na jaki charakter przedmiotowego sprawozdania wskazuje jego brak w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w centralnym repozytorium? Oraz dlaczego porozumienie, które zostało zawarte w siedzibie Komisji Europejskiej, nie znajduje się w załączniku nr 1 do rozporządzenia wykonawczego 987/2009, jak nakazuje to art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia?

Jaki charakter i jaką podstawę prawną mają podejmowane przez obydwie państwa członkowskie działania, o których mowa w sprawozdaniu, które w ocenie przedstawiciela KE „nie doprowadziły do zmniejszenia skali omawianego zjawiska”?

Jaki wpływ ma przedmiotowe porozumienie na zasadę pewności prawa, gwarantującą, mocą art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (wcześniej art. 10a ust. 2 i ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), ochronę przedsiębiorcy przed konsekwencjami administracyjnymi, karnymi i finansowymi, w sytuacji stosowania się przedsiębiorcy do interpretacji?

Jaki ma wpływ przedmiotowe porozumienie na niepodejmowanie przez ZUS obligatoryjnych wątpliwości i niewdrażanie w pełnym zakresie procedury dialogu i koncyliacji unormowanej przepisami decyzji nr A1 Komisji Administracyjnej? Zamiast tego jest tylko opieranie się przez ZUS na niedowiedzionych twierdzeniach własnych słowackiej instytucji ubezpieczeniowej, sprzecznych z treścią protokołów kontroli tej instytucji, przeprowadzonej w spółce pracodawcy oraz przez słowacki Inspektorat Pracy.

Jaki wpływ ma przedmiotowe porozumienie na nieuznawanie przez polskie sądy powszechne wyroków Sądu Najwyższego Republiki Słowackiej, skoro są zobligowane do tego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. UE L nr 351, str. 1), ale także art. 67 ust. 4 oraz art. 81 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Z wyrazami szacunku
Grzegorz Peczkis